

ZGEXPRESS

INTERVJU – Valentina Badanjak Pintarić: Festival drvenih kapela Sancta Barbara jedinstven je u svijetu

Objavio **express** - 29. studenoga 2023.

Foto: Osobni album Valentina Badanjak Pintarić

Piše: Antonija Zovko

Valentina Badanjak Pintarić, profesorica povijesti glazbe, muzikologinja, zbog ljubavi prema sakralnoj baštini, promovira i naše drvene kapele diljem svijeta. Ona je i predsjednica Hrvatske udruge Ars Organi Sisciae te pokretačica Festivala drvenih kapela.

– Muzikologinja sam i profesorica povijesti glazbe, a dugi niz godina vodim i Hrvatsku udrugu Ars Organi Sisciae u okviru koje organiziram festivalsku sezonu od 4 festivala kojima promoviramo bogatu kulturnu baštinu Hrvatskog Pounja, Banovine, Moslavine, Posavine, Pokuplja, Turopolja i Like, odnosno onih dijelova Hrvatske koji su nekada bili centri kulture i života, prije ratova koji su protjerali narod i opustošili zemlju. Tako su nastali Međunarodni orguljaški festival Ars Organi Sisciae koji nagodinu puni 18. godina djelovanja, Zrin festival čiju 10. obljetnicu obilježavamo nagodinu, Festival drvenih kapela Sancta Barbara koji je ove godine napunio pet godina te Like Lika Festival koji smo ove godine održali treći put za redom.

Smatramo da je jedini pravi pokretač i katalizator održivog razvoja upravo kultura. Ona nam omogućava osjetiti svu dušu solidarnosti s drugima u vremenu i prostoru – i s onima koje baštinimo i onima koji će nas baštiniti, kao i s našim generacijama. Ako želimo vratiti život u krajeve u kojima još samo kulturna baština svjedoči o njihovom povijesnom značaju za naš kulturni i nacionalni identitet, onda moramo raditi na razvoju publike i osvještavati o važnosti obnove, zaštite i očuvanja naše kulturne baštine!

Ideja se "kuhala" godinama".

– U nacionalnom registru zaštićenih nepokretnih spomenika Republike Hrvatske posebno mjesto zauzimaju spomenici drvene arhitekture. Drvena graditeljska baština nastajala je stoljećima, a tradicijska arhitektura danas ima spomeničku stvaralačku vrijednost čineći umjetničku baštinu prošlosti. Ideju promoviranja drvenih kapela glazbom godinama sam "kuhala" i pokušavala realizirati, predstavljajući u festivalskim programima Međunarodnog orguljaškog festivala Ars Organi Sisciae i Zrin festivala pojedine kapele sisačkog i petrinjskog kraja. Na tu ideju došla sam 2006. godine, nakon posjeta netom restaurirane prelijepe oslikane drvene kapele sv. Ivana Krstitelja u Staroj Drenčini kraj Siska.

Foto: Hrvatska udruga Ars Organi Sisciae

Presudnu ulogu u pokretanju Festivala drvenih kapela Sancta Barbara odigralo je moje preseljenje u Veliku Mlaku gdje imamo jednu od najljepših sačuvanih drvenih kapela – Kapelu sv. Barbare – dragulj drvenog graditeljstva u Turopolju o kojoj pisani trag potječe iz 1642. godine. Upravo na području Turopolja, Vukomeričkih gorica i Pokuplja imamo najveći broj sačuvanih drvenih kapela, a to je teritorij na kojem se protežu dvije županije (Zagrebačka i Sisačko-moslavačka) i dvije biskupije (Zagrebačka nadbiskupija i Sisačka biskupija). Festival je dobio ime po kapelama posvećenima sv. Barbari, a koje imamo na oba područja na kojima se održava festivalski program – u Velikoj Mlaci i u Brestu Pokupskom, stalnim festivalskim lokacijama. Festival drvenih kapela dovodi publiku i glazbenike u 300-350 godina stare posvećene prelijepe prostore drvenih kapela, najvrjednije kulturne

razuobija od 17. do 20. stoljeća izgrađeni u preko veći broj.

Neovisno o tome jesu li smještene u središte mjesta, uz cestu ili podignute na povišenim tumulima, na osamljenom i strateškom mjestu, kapele građene od drvenih hrastovih greda uvijek privlače pažnju svojom ljepotom. No, rijetko kada su otvorene, a tek ulaskom u taj prelijepi posvećeni prostor koji je osobito lijep zbog dekorativnih oslika na drvetu, dobivate pravi dojam njihove ljepote i vrijednosti, preplavljuje vas oduševljenje i poniznost pred narodnim genijem koji ga je u slavu Boga izgradio. Smatrala sam da je najbolji način da otvorim vrata kapela i predstavimo ih široj publici upravo festivalom koji ih je po prvi puta od kada su izgrađene uglazbio profesionalnim izvedbama.

Je li početak bio težak?

– Dovoljno je reći da je trebalo desetak godina i promjena mjesta prebivališta da bi se ideja festivala napokon realizirala. No, kada su se stvorili svi preduvjeti, ideja je uz ozbiljnu pomoć Grada Velike Gorice i Zagrebačke županije pokrenuta odmah na vrlo visokom nivou. Prvi koncert otvorenja Festivala 2019. godine prenesen je uživo u organizaciji udruge putem live streaminga, kada to još uopće nije bilo uobičajeno. No, taj vizionarski pothvat omogućio je Udruzi da već slijedeće godine, tijekom proglašenja pandemije, realizira sve planirane programe on-line uz ograničen broj publike uživo.

Kakav je osjećaj čuti vrhunske glazbenike i glasove u prostoru poput, primjerice kapelice Sv. Ante Padovanskom u Gustelnici?

– Poseban je osjećaj, kako publici, tako i izvođačima koji imaju nimalo lak zadatak svirati u vrlo intimnom okruženju, sasvim blizu svojoj publici, u prostoru u kojem se apsolutno sve čuje. Tu nema odjeka koji pomaže zvučnoj slici. Ne zaboravimo da su ponajbolji studijski prostori u svijetu izgrađeni upravo od drveta. Dakle, publika u gotovo studijskim uvjetima ima priliku slušati živu izvedbu vrhunskih glazbenika koji je toliko blizu, u tom malom prostoru, da izvedba lako postaje osobna i moguće ju je doživjeti na jedinstveni način, potpuno drugačije nego u velikoj koncertnoj dvorani ili u katedrali.

Uspjeli ste stvoriti u profesionalnim krugovima "ozbiljne" glazbe renome. Iz kojih sve zemalja su dosad gostovali glazbenici i gdje su sve dosad nastupali u svijetu?

– Ugled se stvara predanim radom i poštenim odnosom prema svima uključenima. Moj prvi projekt je 17 godina star Međunarodni orguljaški festival Ars Organi Sisciae, na koji su me potaknule prelijepo povijesne orgulje češkog baroknog majstora Joannesa Janacheka iz 1777. godine, sačuvane u izvornom stanju u Župnoj crkvi sv. Marije Magdalene u Selima kraj Siska (danas izmještene jer je crkva jako stradala u potresu). Kako bih se izborila za podršku Ministarstva kulture i medija RH, otputovala sam u Alkmaar (Nizozemska) osobno pozvati u goste jednog od ponajboljih europskih orguljaša, inicijatora i umjetničkog ravnatelja poznatog multidisciplinarnog orguljaškog festivala "Voor de Wind", dobitnika prestižne Sweelinckove nagrade za doprinos nizozemskoj orguljaškoj kulturi – prof. Reitzea Smitsa. Kada je čuo priču o našim povijesnim orguljicama u Selima, nije mogao odbiti moj poziv da bude prvi međunarodni gost na prvom izdanju malog "selskog" festivala i već nakon prvog izdanja festival je podržan od strane Ministarstva kulture i medija RH.

Foto: Hrvatska udruga Ars Organi Sisciae

Na Festival dolaze glazbenici sa svih strana svijeta.

– Od tada smo u festivalskim izdanjima ugostili neke od ponajboljih europskih orguljaša poput nizozemskih majstora orgulja Pietera van Dijka; Pavela Kohouta i Hane Bartošove (Češka); Johannes Zeinlera i Ulricha Walthera (Austrija); Stanislava Šurina (Slovačka), Bernharda Klapprotta (Njemačka), Egona Mihajloviča i Renate Bauer (Slovenija) i mnogih drugih. Uz top izvođače europske orguljaške scene, nastupali su i gotovo svi ponajbolji domaći orguljaši – Krešimir Has, Alen Kopunović Legetin, Katarina Lamotte (ex Javora), Pavao Mašić, Mario Penzar, Ljerka Očić i dr. – te mnogobrojni strani glazbeni gosti, poput izraelskog mandoliniste Avi Avitala, slovenskog trubača Stanka Arnolda, ruskog violinista Leonida Sorokowa, ali i zvijezde domaće glazbene scene poput Martine Filjak, Monike Leskovar, Viktora Vidića, Dani Bošnjaka, Branka Mihanovića, Renate Penezić, Filipa i Lovre Merčepa, Franje i Josipe Bilić, Igora Pare, Mattea Ivana Rašića i mnogih drugih – neka mi ne zamjere kolege koje nisam spomenula, sve ih izrazito cijenim i poštujem i uvijek naglašavam kakve sjajne vrhunске glazbenike imamo što je dokaz koliko smo muzikalan narod! Kako je riječ o festivalu koji se održava 17 godina u kontinuitetu, dugo bi potrajalo nabrajati sve festivalske goste. Osobno, jedan od najposebnijih programa u Ars Organi Sisciae bio je multimedijalni projekt ansambla Musica Maxima, sastavljenog za tu priliku, a činili su ga domaći i međunarodni glazbenici koji su na orguljama, didgeridoo, drombuljama, tibetanskim zdjelama, gongovima, afričkom bubnju i cijelom setu udaraljki te na dvije velike školjke, izveli zvučnu kupku – improvizaciju, ravajući se prema video umjetnika svjetla Gordane i Zorislava Šojata. Svi smo se prvi puta zajedno sastali u najstarijoj drvenoj kući u Letovaniću (Vugčevoj hiži), zajedno pregledali video i dogovorili punktove, a zatim održali noćnu generalnu probu u Bazilici sv. Kvirina u Sisku te sutra dan koncert. Glazbena kritika taj je koncert oduševljeno ocijenila ogromnim i potrebnim iskorakom na hrvatskoj glazbenoj sceni!

Uz mnogobrojne umjetnike, u festivalima Hrvatske udruge Ars Organi Sisciae publika je imala prilike čuti i upoznati sjajne ansamble poput Camerate Garestin, Hrvatskog baroknog ansambla, Acoustic Projecta, Kvarteta 4 SYRINX, Ars Longe, Quinta Essentiae, Pinocchia, Cappella Auris 4ZA, XL kvarteta tuba, BC brass kvinteta, jazz seksteta B's FUN stallation i mnogih drugih.

Festival je prilika za promocija hrvatskih skladatelja.

– U Festivalu drvenih kapela ove smo godine po prvi puta imali međunarodna gostovanja vrhunskih glazbenika. U Kapeli sv. Ivana Krstitelja u Buševcu nastupili su festivalski gosti iz Slovenije: profesor povijesne izvedbene prakse na Visokoj školi za glazbu i kazalište u Hamburgu – Domen Marinčič – čija je viola da gamba povijesni instrument iz oko 1740. godine, rad leipziškog graditelja J. Ch. Hoffmanna i vrhunski interpret i poznavatelj i povijesnih instrumenata s tipkama Tomaž Sevšek uz čembalo domaćeg Ateliera Pavlinić. Također, u Kapeli sv. Martina u Starom Brodu iz 1699. godine, čija je obnova donijela Hrvatskom restauratorskom zavodu najviše europsko priznanje na području zaštite i očuvanja kulturne baštine – nagradu Europa Nostra 2017. godine – prvi puta u gotovo 325 godina od njezine gradnje, ove se godine održao koncert ozbiljne glazbe u izvedbi Igora Para, barokna lutnja i Egona Mihajloviča, čembalo. Posebna zanimljivost ovog kulturnog događaja bilo je i

prestavljajući našim mladim građanima instrumentata prihvaćena je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, kao i na Akademiji za glasbu u Ljubljani gdje do kraja godine planiramo ponoviti ovaj program.

Također, mnogi domaći vrhunski umjetnici tijekom Festivala drvenih kapela predstavili su se našoj publici: Branko Mihanović, oboa; Dani Bošnjak, flauta; Viktor Vidović i Srđan Bulat, gitara; Luka Ivir, marimba, Terezija Cukrov, fortepiano i umjetničke suradnje (Silvio Richter, barokna violina, Dora Draclin, oboa, Anthony Havelka, violončelo i Katarina Javora, čembalo; Lovro Merčep, saksofon i Franjo Bilić, čembalo; Tamara Coha Mandić, flauta i Diana Grubišić Ćiković, harfa; Krešimir Lazar, violončelo i Krešimir Has, čembalo i dr.).

Festival je iznjedrio i festivalski ansambl Capella Lignum čiji se sastav, pod umjetničkim voditeljstvom Alena Kopunovića Legetina, za svaku festivalsku priliku mijenja ovisno o programu. Do sada su u Capella Lignum nastupili Josipa Lončar, Margareta Klobučar, Tamara Felbinger- Franetović, Marija Tiel, soprani; Martina Gojčeta Silić, mezzosopran; Jelena Ilčić i Dora Draclin, oboa; Istvan Matay, fagot; Zvonimir Krpan, violina; Alen Kopunović Legetin, čembalo. Festival daje prilike i mladim umjetnicima. Osobito nam je stalo koncertnim programima promovirati glazbu hrvatskih skladatelja.

Za koncerte koje ste Vi i Vaša udruga organizirali, tj, Festival drvenih kapela, čulo se i u Japanu? Kako ste to uspjeli da na Dalekom istoku ljudi čuju za kapelice poput onih u Jakuševcu ili na Pleškom polju?

– Naši medijski pokrovitelj iz Japana – Japan Croatia Society i Croatia Heartful Center – prenose sve naše koncerte s festivalskih You Tube kanala i prevode sve programske tekstove na japanski kako bi svoju publiku što bolje upoznali s našom bogatom kulturnom baštinom.

Kao i obično u životu, iza ovako ozbiljnih projekata stoje pojedinci, entuzijasti, koje spoje neobične okolnosti. Gospodina Edouarda Tripkovića Katayamu, direktora navedenih organizacija, upoznala sam u našim zajedničkim humanitarnim aktivnostima nakon potresa koji je pogodio središnju Hrvatsku krajem 2020. godine. Nije nam dugo trebalo da se dogovorimo nastaviti surađivati u promidžbi Hrvatske u Japanu, čime se Edouard, koji odlično govori hrvatski, aktivno bavi cijelog svog života, kao dijete majke Japanke i oca Hrvata. Zahvaljujući njegovoj ljubavi prema očevoj domovini i osviještenosti o vrijednosti hrvatske kulturne baštine, od 2021. godine sva 4 festivala angažirano prati i publika u Japanu. Time su svi projekti neprofitne udruge Ars Organi Sisciae postali interkontinentalno promovirani, na što smo osobito ponosni.

Ako se ne varam, nastupali su i virtuozni na tradicionalnim glazbalima Aboridžina, na didgeridoou, pa i na električnim harmonikama?

– Jedan od važnih ciljeva festivala drvenih kapela bio je privući i mlađu publiku, ljude koji se služe društvenim mrežama, koji nisu zainteresirani niti za ozbiljnu glazbu, niti za kulturnu baštinu... Osim prenošenjem koncerata na festivalskim društvenim mrežama, to smo postigli i izborom programa koji je uistinu privukao mnogobrojnu publiku čak iz Rijeke i široke okolice Zagreba u malene kapele koje su obično tijekom festivala dupkom pune, toliko da mnogobrojna publika koncerte sluša izvan njih, oko prozora, ispred vrata, uživajući u pjevu ptica i glazbi koja ga potiče. Tako je u kapeli Presvetog Trojstva u Gladovcu Pokupskom (iz 1874.) gostovao svjetski poznati didgeridoist iz Čazme – Dubravko Lapaine, impresioniravši publiku svirkom na tri didgeridoa u kapeli koja skupa s prirodom u kojoj je smještena čini uistinu osobit ambijent. Zanimljivo je bilo i gostovanje Andreja Grozdanova gitariste suvremene kršćanske glazbe na električnoj gitari u kapeli sv. Jurja u Lijeveškim Štefankima. To je bio prvi koncert ikad održan u najstarijoj drvenoj kapeli u Hrvatskoj, iz 1677. godine. Snimka ovog koncerta prikazana je na HRT-u, a nosač zvuka „Live in the Chapel“ nominiran je za prestižnu diskografsku nagradu Porin.

Legendarni rocker Željko Bebek oduševljen projektom Festival Drvenih kapela Sancta Barbara (Na fotografiji s Valentinom Badanjak Pintarić) | Foto: Festival Drvenih kapela Sancta Barbara

Već druge festivalske godine pokrenuli smo i festivalska ladanja koja se održavaju ispred drvenih kurija i hiža, a koja su nam omogućila veću publiku i slobodniji izbor programa. Tako smo ispred kurije Modić-Bedeković u Lomnici slušali sjajnog multiinstrumentalista Martina Kutnara na električnoj harmonici i violončelu i Ansambli „Jane“ ispred Kurije Modić-Bedeković, a ove smo godine proslavili 100. rođendan Hiže Valentine u Donjem Podotočju uz jazz sastav Trio Valerije Nikolovske.

Ovogodišnje festivalsko izdanje posvetili smo čuvaru tradicijske kulturne baštine, nedavno preminulom Božidaru Škofaču. U lanjskom festivalskom programu „Zestenek pri Škofačevi izi“, održanom u Etno selu Škofač, predstavljena je jedna od najvećih privatnih etnografskih zbirki u Hrvatskoj koja danas broji više od 5000 eksponata smještenih u tri drvene iže i zaštićeno je kulturno dobro RH. U okviru programa predstavljen je i dio slikarskog opusa Božidara Škofača, a jedna od njegovih živopisnih slika krasila je ovogodišnji vizualni obilježnik petog izdanja Festivala drvenih kapela Sancta Barbara. Zahvaljujući ovoj suradnji održani su koncerti u drvenim kapelama u Letovanskom Vrhu i Starom Brodu.

Mogli bismo reći da je ovim festivalom obuhvaćeno tradicionalno i suvremeno kojim je oživljena baština u svijesti njezinih baštinika.

Nastavljate li dalje s ovim projektom? Tko Vam sve pomaže?

Naravno! Planovi su veliki i iskreno se nadam da će ih slijediti i podrška. Prošlogodišnje festivalsko izdanje održalo se pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture i medija RH, a uz veliku pomoć Grada Velike Gorice. Veselim se i suradnji s Turističkom zajednicom Grada Velike Gorice! U okviru svojih mogućnosti pomaže i Sisačko-moslavačka županija, Grad Petrinja na čijem se teritoriju nalazi Kapela Sv. Barbare u Brestu Pokupskom, ali i Zagrebačka županija. Imali smo i par manjih sponzorstava, kao što je ono autokuce Gašparić. Zahvaljujući svima njima, ulaz na sve festivalske programe je slobodan.

Sjajan odjek festivala u medijima zahvaljujemo i medijskim pokroviteljima festivala: HKR, Laudato.tv, Radio Marija, Novi Sisački Tjednik, kao i našem već spomenutom interkontinentalnom medijskom pokrovitelju.

Desna ruka u festivalu mi je povjesničar umjetnosti specijaliziran za sakralnu drvenu arhitekturu Jurica Škofač, kao i sjajan glazbenik Alen Kopunović Legetin. Festivalski tim čini i neizostavni Mladen Malek iz Nota bene studia, zadužen za savršen zvuk svih festivalskih prijenosa i snimki, a ostali se uključuju u skladu s potrebama u mojoj koordinaciji.

Kapelica sv. Antuna Padovanskog u Gustelnici iz 1888. godine, sasvim je drugačija od ostalih. Zovu je i drvena katedrala, a projekt kapele izradio je dr. Herman Bolle. Festival drvenih kapela uglazbio ju je Telemanovim fantazijama u izvedbi sjajnog oboiste Branka Mihanovića. Jedna od meni posebno lijepih kapelica je i Kapela Sv. Ivana Krstitelja (iz 1668.) u Buševcu, koja je služila kao predložak većini kapela toga kraja. Početkom pandemije smo u njoj priredili koncert skladbi naših suvremenih skladatelja za flautu posvećenih Daniju Bošnjaku koji ih je i izvodio pred festivalskom publikom uživo i online. Taj je koncert pratio i jedan od naših skladatelja čije je djelo Bošnjak na tom koncertu svirao – gospodin Dubravko Detoni, koji nam se nakon koncerta snimkom javio, vidno zadovoljan izvedbom i organizacijom. Kako su to bila vremena u kojima je kultura uistinu jenjala, svaki ovakav susret bio je iznimno dragocjen i ostao je u pamćenju.

Kapela u Pleškom polju je prva drvena kapela koju sam vidjela u životu jer se nalazila na putu kojim smo često prolazili iz Siska u Zagreb i natrag. Ta crna ljepotica toliko plijeni pažnju da sam jedva dočekala zaviriti u nju i osluhnuti je. Od prve godine ova je kapela nezaobilazni dio festivalske rute i uvijek, neovisno o vremenskim (ne)prilikama, dupkom je puna zainteresirane publike. Budući da je prostor ispred oltara nešto veći nego kod većine kapela, ovdje uvijek imamo mogućnost ugostiti veći ansambl. U ovogodišnjem festivalskom izdanju u nju smo dovezli električne orgulje uz koje smo slušali tri sjajne pjevačice festivalskog ansambla Capella Lignum.

Drvena crkva sv. Marka evanđelista u Jakuševcu najveća je očuvana sakralna drvena građevina. U njoj smo ugostili brata i sestru Bilić, sjajne glazbenike koji su tada prvi puta zajedno javno nastupili. Za slijedeću godinu imamo fantastične ideje za ovu lokaciju, ali njihova realizacija ovisi o pomoći Grada Zagreba, koju već godinama iščekujemo...

Ipak, svaka kapela je osobita i posebno lijepa. Svaka od njih nositelj je identiteta vlastite sredine i naroda. Svaka priča svoju priču svjedočeći narodnom geniju zahvaljujući kojem su nastale. Poseban je osjećaj uopće boraviti u tim prostorima koji čuvaju od zaborava vremena naših starih, mjesta pobožne tišine u svekolikoj današnjoj strci i buci... A kako je tek lijepo u kapelama slušati vrhunske glazbene izvedbe, u nevjerici kako nas je puno stalo u tako maleni prostor promatrati ljude kako se prepustaju glazbi i uživaju... To se ne da riječima opisati. Trebate doći i uvjeriti se sami!

Imam dojam da je ovo jedinstveni projekt u Europi, ako ne i u svijetu?

Festival drvenih kapela Sancta Barbara jedinstven je u svijetu jer promovira naše drvene kapelice koje su jedinstvene u svijetu. Ipak, brojne europske zemlje svoje su velike glazbene festivale već odavno preselile u zamke, u brda, u male gradove...u prostore kulturne baštine koje na taj način promoviraju omogućujući im samoodrživost. Kod nas se taj pristup tek usvaja, većina kulturnih događanja još je uvijek koncentrirana u velikim gradovima, a naši su festivali bili odvažni početni pothvati na tom polju koji su potaknuli i mnoge druge da se odvažne raditi slično.

Volim se pohvaliti kako smo unatoč pandemiji, uspjeli smo održati kontinuitet i izvesti festivalske programe čak i kada je to izgledalo nemoguće. Zahvaljujući vizionarskoj odluci da krenemo prenositi uživo 1. Festival drvenih kapela (2019.), bili smo potpuno spremni održati festivale uz prijenos uživo i u narodnim godinama kada su jedino na taj način mogli opstati. Međunarodni karakter orguljaškog festivala zadržali smo prenošenjem koncerata sjajnih europskih orguljaša izvedenih u gradovima diljem Europe, izvedenih u okviru festivala. Otvorenjem Zrin festivala na Zrinu 30. svibnja 2020. prvi smo započeli koncertna događanja nakon lockdowna u ovom dijelu Europe sigurno, a vjerojatno i puno šire!

Kako vaši kolege i javnost u inozemstvu doživljavaju ove koncerte?

Što se tiče publike, u početku je bilo puno iznenađenja. Pred osamnaest godina ljudi uglavnom nisu niti znali da su orgulje koncertni instrument, niti su čuli za mnoge lokacije na koje smo ih festivalom vodili, a često su prolazili pored drvenih kapela da ih nisu niti zapažali u svakodnevnoj hitnji.

Kada sam započela s Festivalom drvenih kapela Sancta Barbara, odjek je bio toliko moćan da je bilo sasvim

Sto se interesa umjetnika tice, postalo je vec primeno zanimljivo izabrati program u fantasticnoj i bogatoj ponudi domacih i svjetskih umjetnika koji zele suradivati i nastupati u nasim festivalima. Kada cuju gdje planiramo realizirati njihove nastupe i vide fotografije prostora i okruzenja, svi su umjetnici oduševljeni i zahvalni, a mnogi se poslije vraćaju s obiteljima u posjet krajevima koje smo im otkrili i često su upravo umjetnici najveći promicatelji ljepota naše kulturne baštine prenoseći drugima svoje festivalske dojmove.

Kakve još iznenađenja spremate domaćoj i inozemnoj publici?

Svakim festivalom publiku vodimo na bar jednu novu lokaciju. Želimo ih s vremenom sve obići festivalom, uglazbiti i predstaviti široj publici.

Svaka kapela je remek djelo naših starih graditelja i slikara i dok su neke uistinu reprezentativno restaurirane, neke su u jako žalosnom stanju i pozivaju na hitnu reakciju – poput Kapele sv. Josipa u Cerju Letovaničkom koja je upravo iz tog razloga predstavljena u festivalskom programu. Festivalom se promovira ova vrijedna kulturna baština našega kraja, ali se također upozorava i osvještava o potrebi njezine obnove i zaštite.

(Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije)
